

skulle udbetales og gerne vil have, at det skal blive saa billigt som muligt. Men efter den Overbevisning, jeg har faaet gennem Forhandlingerne, er det min Opfattelse, at det foreslaaede Beløb maa siges at være rimeligt og passende. Men jeg vil i høj Grad anbefale, at der kommer en Afslutning under en eller anden Form paa dette Spørgsmaal, thi dette tætbegygede Kvarter kan ikke være tjent med at beholde disse Jagtveje i en saa slet Forfatning som den, hvori de faktisk for Øjeblikket henligge.

Den ærede Ordfører kom ved Om-talen af det næste Punkt i Betænkningen Nr. 229 om Bortforpagtningen af „Trolles-minde“ ind paa nogle Udtalelser om, at han mente, at jeg ikke fuldt ud havde varetaget Statens Interesser ved den Maade, hvorpaa jeg endelig havde bortforpagtet vedkommende Ejendom. Jeg kan dertil kun sige, at jeg har handlet her som Minister, som jeg absolut vilde have handlet som Privatmand, hvis jeg skulde have bortforpagtet en af mine egne Gaarde. Forskellen mellem den højstbydende og den næsthøjstbydende var overordentlig ringe, og Afgiften maa efter mit Skøn siges at være passende for en saa daarlig og ud-dreven Gaard. I vore Dage er det ingen Fornøjelse for en Ejer, det være nu Staten eller en Privatmand, at have en Forpagter, der skal sidde og ødelægge sig selv. Den nuværende Forpagter har sat en meget betydelig Sum overstyr i den Tid, han har siddet der. Det viste sig ogsaa ved Auktionen, at ingen andre Landmænd bød højere end den forhenværende Forpagter; derimod bød en Mand, der ikke var Landmand, en Ubetydelighed højere end den forhenværende Forpagter. Jeg tror, at vedkommende Ejendom er bedst tjent med, at en virkelig Landmand driver den. Der kan ske ret store Ulykker med en større Ejendom, naar den ikke drives af en virkelig Landmand. Den forhenværende Forpagter var en dygtig og hæderlig Mand, saaledes at jeg fandt, at Humanitetshensyn talte for at give ham Forpagtningen, da Forskellen mellem højeste og laveste Bud kun var ret ubetydelig. Men jeg vil her gøre opmærksom paa, at jeg, i Stedet for at det oprindelig var paatænkt, at Forpagtningen skulde være i 14 Aar, netop paa Grund af disse særlige Forhold har nedsat Forpagtningstiden til 7 Aar, saaledes at Staten om 7 Aar staaar ganske frit lige overfor Spørgsmaalet, hvilket jo kan have sin store Betydning, for saa vidt Konjunkturerne skulle forandres. Jeg vil

her minde om, hvad der ogsaa ses af det foreliggende Forslag, at der nu forestaar en Dræning af denne Ejendom, og at Forpagteren foruden den Forpagtningsafgift, han skal yde, tillige skal forrente Dræningssummen med 6 pCt., hvilket man jo kan sige omtrent vil give ham en Forhøjelse i Afgiften af 6 Kr. pr. Td. Land for den Jord, som bliver drænet; derved kommer han jo op paa en Afgift af 16—17 Kr. pr. Td. Land for drænet Jord, hvilket efter de nuværende Forhold for Jord af Mellembeskaaffenhed forekommer mig at være en rimelig og passende Afgift.

Jeg er nu færdig med selve Betænkningen og skal dernæst kun tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de faldne Udtalelser vedrørende de stillede Ændringsforslag. Der er af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Rasmussen) stillet et Ændringsforslag om paa § 18 at indsætte en ny Post paa 4,000 Kr. til Rejseunderstøttelse for Fiskere. Jeg ser gerne, at der ydes Fiskeriet den Støtte og Hjælp, som maa antages virkelig at kunne være til Gavn for Fiskeriet, men jeg staaar noget tvivlende lige over for det Spørgsmaal, om dette Beløb vil vise sig at være til Gavn for Fiskeriet; der foreligger ikke for mig noget Andragende, som paapeger de gode og gavnlige Følger, som en slig Understøttelse vil have, og jeg maa derfor paa Sagens nuværende Stadium tage et Forbehold lige over for dette Ændringsforslag, som jeg tror ikke vil vise sig formaalstjenligt.

Der er dernæst af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) stillet Ændringsforslag om 3,000 Kr. til Vagthold. Det ærede Medlem anførte jo selv, at det var ganske kalkulatorisk, da han ikke havde nogen Forestilling om, hvor meget der vilde forlanges for at udvide Vagtholdet ogsaa til Ribe Amt. Jeg selv ser mig heller ikke i Stand til at udtale, hvor meget der vil gaa med, naar Vagtholdet skal udvides. Jeg skal lige over for det ærede Medlems Udtalelser bemærke, at naar jeg er gaaet med til at foreslaa det høje Ting at forhøje Bevillingen til Vagtholdet saa betydeligt som sket er — ikke som det ærede Medlem sagde med 30,000 Kr., men med 36,000 Kr.; Forskellen er ikke stor, men jeg noterer altsaa, at det er noget mere, end det ærede Medlem nævnedes — saa er det jo, fordi jeg har en fuld Overbevisning om det nyttige og hensigtsmæssige i, at Staten ofrer disse Penge til Vagthold paa Vestkysten. Det ærede Medlem fremhævede selv, at naar jeg ikke